

Sávolyi Hírmondó

Sávolyi Község Önkormányzatának információs lapja XV. évfolyam II-III-IV. szám 2021. december

Ajánló a
Sávolyi
Hírmondó
tartalmából:

-2. oldaltól:
Összeállítás az
elmúlt hónapok
eseményeiből,
történeteiből

-10. oldaltól:
Schuller Tibor,
Sávolyi község
polgármesterének
gondolatai

-14. oldaltól:
Jókai Mór
elbeszélése

-18. oldal:
Szeder virág
Óvodánk
mindennapjai és
eseményei

ADY ENDRE:

Virágos karácsonyi ének

Óhajtozom el a Magasságba,
Nagy a csúfság idelelni,
De van Karácsony, Karácsony,
Istenem, én Istenem
S ember-vágy küldte
Krisztusunkat.

Két gerlicét vagy galamb-fiókat,
Két szívet adnék oda,
Hogyha megint vissza-jönne
A Léleknek mosolya
S szeretettel járnánk jászolhoz.

Krisztus kívánata, Megtartóé,
Lázong át a szívemen,
Mert Karácsony lesz, Karácsony,
Istenem, én Istenem,
Valaha be szebbeket tudtál.

Óhajtozom el a Magasságba
Gyermekségemben kötött
Minden szűzséges jussommal,
Mert az emberek között
Nem így ígértetett, hogy éljek.

Követelem a bódító álmot,
Karácsonyt, Krisztus-javat,
Amivel csak hitegettek,
Amit csak hinni szabad,
Csúfság helyett a Magasságot.

Lábainknak eligazítását
Kérem én szerelmesen,
Karácsony jöjjön, Karácsony
És száz jézusi seben
Nyiladozzék ékes bokréta.

Összeállítás az elmúlt hónapok eseményeiből, történéseiből

Csocsó és pingpong a Könyvtárban

A Covid járvány miatt nagyon sok programról le kellett mondanunk, de amikor enyhültek a szigorítások és lehetőség volt, akkor igyekeztünk szabadidős és szórakozási lehetőségeket biztosítani a lakosságának.

Ilyen volt -sajnos csak egy alkalommal- a pingpong és csocsó délelőtti. Négy csocsó csapat és hat pingpongozó mérte össze tudását. A beszélgetés, a sok nevetés és a mozgás öröme mind-mind azt szolgálták, hogy jól érezzék magukat a résztvevők.

Állófogadáson vendégelte meg a Képviselő-testület a kiválóan teljesítő tanulókat

Június 19-én elballagtak a végzős általános iskolások és megtartották az évzáró ünnepséget is az iskolában. A hagyományokhoz hűen a kiválóan teljesítő tanulókat állófogadásra várták a polgármesterek. 30 gyerek kapott jutalmkönyvet és emléklapot, köztük kilenc sávolyi gyermek.

Szöke Olivér 1. oszt. kitűnő
Gaál Zsombor 4. oszt. kitűnő
Péter Zoltán 4. oszt. kitűnő
Bogdán Luca 6. oszt. jeles
Péter Csaba 6. oszt. kitűnő
Sipos Ádám 7. oszt. kitűnő
Egyed Hanna 8. oszt. kitűnő
Fazekas Kitti Magdolna 8. oszt. kitűnő
Csordás Márkó 8. oszt. kitűnő

A három végzős sávolyi tanuló, mivel nyolc éven keresztül teljesített kiválóan, külön jutalomként 150 ezer forintos számítástechnikai utalványt is kapott a sávolyi képviselő-testülettől.

Önbizalom növelés és nemet mondás

Schveiger Réka, coach, tréner, mediátor volt a vendégünk. Előadásában beszélt az önbizalom növelési technikákról, arról, hogyan tudunk nemet mondani. Szóba került az önbecsülés, az énkép, a célok, a tudattalan élettervek, a családból magunkkal hozott minták, előítéletek. Nagyon jó előadást hallottunk és nagyon jót beszélgettünk is Rékával. Nyitottan, türelmesen válaszolt minden kérdésre, ami a hallgatóságban felmerült.

Köszönjük szépen ezt a szuper estét!

Koszorúzásra, közmeghallgatásra hívta a Képviselő-testület Sávo ly lakosságát

Mindig emlékeznünk kell azokra, akik életüket adták a haza védelmének érdekében.

Minden hozzátartozót, emlékezni szándékozót várt a képviselő-testület, hogy a sávo lyi hősi halottjaink előtt leróják kegyeletüket. Schuller Tibornak, Sávo ly község polgármesterének emlékező szavai után a közreműködő fiatalok, Egyed Hanna, Fazekas Kitti és Csordás Márkó felolvasták a hősi halottak neveit és mécsest gyújtottak az emlékükre. Vidáné Zana Edit alpolgármester asszony és Koltai-Tóth Árpád

képviselő koszorút helyeztek el az emlékműnél. A megemlékezés zárásaként a Sávo lyi Dalkör egy katonadalos csokrot énekelt.

A megemlékezés után a képviselő-testület közmeghallgatásra várta a lakosságot, melyet a nagy meleg és a felújítások miatt az Önkormányzat udvarában tartottak meg. Schuller Tibor polgármester úr tájékoztatta a megjelenteket az elmúlt időszak eseményeiről, eredményeiről. Megvitatták a hozzászólásokat, észrevételeket, majd polgármester úr megköszönte mindenkinek a részvételt.

Felvidéken járt a képviselő-testület

Testvértelepülésünk, Füleksávo ly meghívására három napot töltött el egy nyolc tagú sávo lyi delegáció a felvidéki településen.

A program címe a „Társadalmi egyenlőtlenségek és szolidaritás” volt, melynek keretében minden nap más-más témát érintettek és tárgyaltak meg a meghívott delegációk. A sávo lyi küldöttségen kívül voltak lengyel, cseh, horvát és a magyar somoskőújfalui képviselők. A polgármesterek aláírták a partneri szerződés meghosszabbítását, így reményeink szerint továbbra is folytatódhat a

közös munka.

Nagyon jó hangulatban, kellemes emberek körében, szép környezetben teltek el a találkozó napjai. Remek alkalom adódott a kapcsolatok építésére, a barátságok, ismeretségek felelevenítésére, ápolására. Köszönjük a szervezőknek, elsősorban Ferencz Gyulának, a felvidéki Sávo ly polgármesterének, hogy meghívta Sávo ly képviselőit.

A Magyar Falu Program 2020-as Közterületi Játsszótérak felújítása alprogramjában nyert pénzéből teljesen megújult a ligeti játsszótér

A Magyar Falu Program 2020 “Óvodai játsszótér és közterületi játsszótér fejlesztése” című pályázaton nyert 3.700.000 Forintból teljesen megújult és átalakult a Ligetben a játsszótér. Kivágásra került két veszélyes fa, lekövezett ösvény készült a parkon át, kicserélődtek a

játékok, teljesen megújult a környezet. A gyerekek bátran birtokba vehetik, játszhatnak a csodaszép, új játékokon. Mindenkinek köszönet, aki dolgozott rajta és segítette, hogy elkészülhessen a játsszótér! Kellemes, szép park fogadja a Ligetbe látogató felnőtteket és gyerekeket.

Megszépült a Rakottyai kereszt

Teljes egészében önkormányzati önerőből, a saját dolgozók általi munkával (kivéve a festést) megújult, megszépült a Rakottyai kereszt és környezete. A kereszt festését Tombor Nándor végezte. Nagyon szép lett, jó ott megállni, kicsit elmélyedni, lecsendesedve pár percet eltölteni. Minden dolgozónknak, minden külső segítőnek köszönjük a hozzáadott munkáját, az idejét! Őrizzük meg, vigyázzunk rá, hogy sokáig szép maradjon!

Jó hangulatú zenés est volt az Agroturisztikai Központnál

Augusztus 13-án este nyárbúcsúztató zenés estet tartottunk a Agrónál. Lehetőség volt együtt lenni, beszélgetni, szalonnát sütni, kicsit bulizni, zenét hallgatni. Szerveztünk büfét, enni és inni valóval. Sajnos nem jöttek el sokan, de aki ott volt, jól érezte magát.

Textil szobrász alkotások a könyvtárban

Menyhért Andrásné Margó textil szobrász alkotásaiból nyílt kiállítás júniusban a könyvtárban. "A csodálatos képek, szobrok szívhez szóló alkotások, az alkotó lelkébe engednek bepillantást és azonosulni tudunk a pillanatnyi hangulatokkal."- többek között ezekkel a szavakkal, gondolatokkal nyitotta meg a kiállítást Bokányi Balázs. Margó gyönyörű munkái minden látogatót elvarázsoltak és megérintettek.

Kurucz Ádám Konrád adott műsort a könyvtárban

Kurucz Ádám Konrád, Latinovits díjas versmondó, színész volt a vendégünk a könyvtárban. Petőfi Sándorról szóló monodramáját adta elő a közönségnek. Nagyon színvonalas előadás volt, elgondolkodtató, szívhez szóló és egyben aktuális gondolatok hangzottak el Ádám tolmácsolásában. Petőfi Sándor sorai a mai generációknak is sok-sok értékes útravalót adnak. Köszönjük szépen a csodálatos előadást!

A fellépés a KSZR finanszírozásában jött létre.

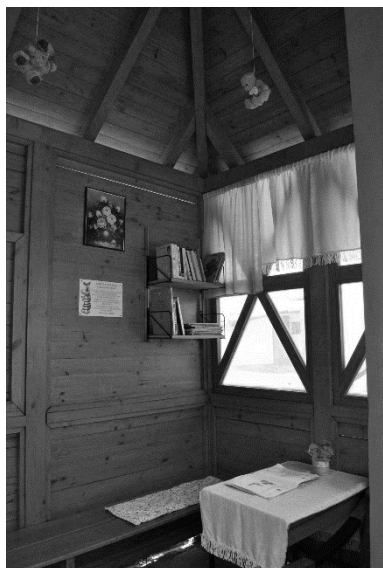

Elkészült a Kossuth utca és a Rakottyai út aszfaltozása

A Magyar Falu Program 2021 “Út, híd, kerékpárforgalmi létesítmény építése, felújítása” című pályázaton nyert 37.500.000 Forint lehetővé tette, hogy a Kossuth utcát és a Rakottyai utat is végre teljes egészében leaszfaltozzák és megcsinálják az útpadkát. A pár nap kellemetlenségért az ott lakóknak és az átmenő forgalomnak bőven kárpótlás a mostani jó minőségű, leaszfaltozott út. A kivitelezést a Bauterc-Prizma Kft végezte. Köszönet nekik is és minden közreműködőnek és ott dolgozónak, aki hozzájárult, hogy elkészülhessen a két útszakasz.

Olvasókuckó lett a központi buszmegállóból

Berendeztük a buszmegállót, kulturáltabb, igényesebb körülmények között tudják eltölteni a buszra várók az időt. Tettünk ki könyveket, bútorokat, párnákat, díszeket.

A könyveket lehet cserélni, hozni. Ha valakinek van felesleges képe, valamilyen dísz, azt is szívesen fogadjuk és kitesszük!

Sajnos történt rongálás is: kiégették a plexi oldalfalat, eltörték díszek. Szégyellje magát az illető, bárki is volt!

A téli hónapokra a falipolcot meghagytuk, de a többi bútort összeszedtük. Majd tavasszal újra bebútorozzuk. Kérünk mindenkit, hogy vigyázzon a tisztaságra, a kitett tárgyra, hogy sokáig tudja az utazóközönség, a sávolyi lakosság élvezni a szép buszvárót!

Jól sikerült a sárvári falunap

A Magyar Falu program keretében meghirdetett "A kistérségi önkormányzati rendezvények támogatása" című pályázaton önkormányzatunk 1.000.000 Forintot nyert, melyet a 2021. október 16-án megvalósuló Falunap megrendezésére sikerült felhasználnunk. 12.30 órakor a Rakottyai kereszt megszentelésével indult a délután. Ezután 13-15 óráig vártuk a falu lakosságát ebédre: egy tál étellel és egy itallal. A jó ebédhez jó muzsika szólt. 15 órakor Möring József Attila országgyűlési képviselő és Schuller Tibor Sárvoly község polgármestere átadták a felújított Kossuth utcai utat és a Ligeti játszóteret. A sárvolyi általános iskolások ünnepi műsort adtak elő az átadás alkalmából. Innentől kezdve folyamatosan zajlottak a színpadon a programok. Zenei fellépések, színjátszás, néptánc, koncertek, és a nap zárásaként bál

volt. Minden korosztály megtalálta a szórakozási lehetőségeket. A színpadi programokkal párhuzamosan egész délután volt kirakódó vásár, népi játékok kavalkádja, ugrálóvár, kézműves foglalkozási lehetőségek, vattacukor, arcfestés, csillámtetkő, kürtöskalács, büfé. 14 órakor kiállítás nyílt Gáspár Elizabet fotóiból és Sági Zoltán gravírozott fa képeiből. Mindkét kiállítás még két hétig megtekinthető volt az Agroturisztikai Központban.

Sokan dolgoztak és tettek azért, hogy ez a délután megvalósuljon és jól sikerüljön. Mindenkinek köszönjük szépen a munkáját, a segítségét. Köszönjük a főzőknek a finom ebédet, köszönet a pakolásért, a tereprendezésért, köszönet a gyerekek felkészítéséért, köszönet minden közreműködőnek és segítőnek!

ADVENT SÁVO LYON

Az idei adventi időszakot is átjárja a vírus elleni védekezés, a bezártság, a közösségi programok hiánya. Ezt is ellensúlyozandó, és természetesen hagyományainkat is követve elkészült a templomnál a betlehemi istálló mása. Érdemes sötétedés után elsétálni és megnézni az esti, kivilágított Betlehemet! Pár percet csendben eltöltve ráhangolódni a karácsonyra, az adventi időszak várakozására.

Mint ahogy már bizonyára észrevették, idén is felállítottuk a falu karácsonyfáját az Agroturisztikai Központnál. A tervünk az volt, hogy egy kis összejövetel alkalmával a lakossággal együtt díszítjük fel, az Önök által készített díszekkel is. Sajnos a vírus miatt kialakult helyzet ezt sem teszi lehetővé. Jó lett volna közösen körbe állni a feldíszített fát, és átélni az összetartozás érzését. Az alapdíszítést megcsináltuk, természetesen az Önök

épen maradt tavalyi díszait is felraktuk. Arra kérünk mindenkit, hogy akinek van kedve, nyugodtan tegyen dísz a fára, hozzájárulva a közös karácsonyfa díszítéséhez, ezzel is kicsit kifejezve, hogy összetartozunk, egy közösség vagyunk.

Mézeskalácskészítő szakkör a könyvtárban!

Általában az adventhez, a karácsonyhoz kötjük a mézes süti készítését. A mézeskalács azonban minden ünnepkörhöz kapcsolható, bármilyen figurával, formával süthető. Ehhez adunk alapanyagot és formákat és természetesen segítséget is, hogy megtanuljuk lépésről-lépésre a tésztakészítést, a sütést, a díszítés folyamatát. Minden érdeklődőt várunk szeretettel a mézeskalácskészítő szakkörön.

Mézeskalács

Bármely alkalomra!
Süssük ki együtt!

Várjuk a mézeskalács sütő szakkörre az érdeklődő résztvevőket.

Figyeljék a sávo lyi facebook oldalt! Bővebb információt az aktuális foglalkozásokról ott találnak!

Hozza az érdeklődését, a lelkesedését! A többit mi adjuk hozzá!

Az idén is járt Sárvolyon a Mikulás

Az idei Mikulás napon is az otthonukban látogatta meg a Mikulás a sárvolyi gyerekeket. Végig járva a falu utcáit minden kisgyermeknek vitt csokoládéval teli csomagot. Néhány apróság énekelt, verset is mondott a piros ruhás öregnek. Volt, akivel fotó is készült. Minden gyermek nagyon örült a sok-sok finomságnak, édességnek.

Tisztelt Sávolyi Lakosok!

Én nem gondoltam arra, ellenben bíztam az ellenkezőjében, hogy az Önökhöz írott gondolataim, mindig a pandémiával kell, hogy kezdődjenek. Pedig könnyű lenne ennek a takarója alá bebújni, hogy mit nem tudtunk megvalósítani az alatt a 19 hónap alatt, (2 hónap kivételével), amióta a vészhelyzet fennáll, ahhoz képest, amit elterveztünk. Most úgy érzem, hogy ezzel a helyzettel együtt kell élnünk, 1, 2, 3, 4 és lassan az 5 is. Nem tudom, hogy ennek mikor lesz vége. És azt sem, hogy ezt tudhatja-e bárki. De, én továbbra is azt kérem Önöktől, hogy mindent tegyenek meg a saját, és mások egészségéért! Nagyon vigyázzanak magukra, és másokra is!

Nem túl vidám kezdés.

Továbbra is az a véleményem, hogy annyit ígérjen az ember, amennyit be tud tartani. De, legalább is megpróbálja. Sok észrevételt tettem 2019-ben, sok problémát vettem fel, amelyek megoldásának neki láttunk már abban az évben, illetve 2020-ban. Ennek jegyében telt a 2021-es esztendő is. Az egyik vesszőparipám a pályázatok kérdése. Saját forrásból ugyanis képtelenség nagyobb beruházásokba belefogni. Pályázni, pályázni, pályázni. Mindent, amit lehet, amire van kiírás. Lehet, hogy nem nyerünk, de meg kell próbálni. Ha nem nyert, jövőre újra beadjuk. Nézzük az idei évet, egyelőre csupán számokban:

Magyar Falu Program:

Önkormányzati járdaépítés/felújítás anyagtámogatása:

Pályázott összeg: 5 000 000 Ft

Elnyert támogatás: 5 000 000 Ft

Közterület karbantartását szolgáló eszközbeszerzés:

Pályázott összeg: 5 000 000 Ft

Óvodaépület felújítása:

Pályázott összeg: 50 000 000 Ft

Elnyert támogatás: 50 000 000 Ft (januárban kezdődnek a munkálatok)

Faluházak felújítása:

Pályázott összeg: 48 000 000 Ft

Szolgálati lakás felújítása:

Pályázott összeg: 38 000 000 Ft

Önkormányzati út felújítása:

Pályázott összeg: 40 000 000 Ft

Elnyert támogatás: 37 500 000 Ft

Falunapi rendezvény támogatása:

Pályázott összeg: 1 000 000 Ft

Elnyert támogatás: 1 000 000 Ft

Ezekon kívül a további pályázatokat adtuk még be:

A Bethlen Gábor Alapítványhoz: „*Testvér-települési programok és együttműködések*”

Pályázott összeg: 2 000 000 Ft.

Elnyert támogatás: 2 000 000 Ft.

A települési önkormányzatok szociális célú tüzelőanyag vásárláshoz kapcsolódó támogatás iránti pályázat. 57 m³ tűzifa vásárláshoz kaptunk támogatást.

A Belügyminisztérium által kiírt:

„*Az önkormányzatok működőképességének megőrzésére szolgáló rendkívüli támogatás*” pályázat: nyertünk a fennálló tartozások rendezéséhez 3 485 447 Ft-ot.

Önkormányzati út felújítása:

Pályázott összeg: 20 000 000 Ft

Elnyert támogatás: 20 000 000 Ft

(Ez utóbbi elnyert összeget a kettős finanszírozás elkerülése érdekében visszafizettük a Belügyminisztériumnak.)

Ha csak a számokat nézzük, akkor a megpályázott 210 000 000 Ft-ból elnyertünk 119 000 000 Ft-ot, és az az összeg, ami a számlánkon maradhatott az 99 000 000 Ft.

De ezek csak számok. Sokkal fontosabb az a tartalom, ami mögötte van. Sok munkával, ötlettel valódi értéké tudjuk, tudtuk emelni a pénzbeli értéket.

Lett egy játszóterünk. A liget az egy kincs. Olyan helyé szeretnénk alakítani, hogy oda öröm legyen kimenni kicsiknek és nagyoknak egyaránt. Ezek a munkák elkezdődtek, de még van bőven tennivaló.

A betonos részen új játékokat alakítunk ki, kosárpálya, pingpongasztal épül a nagyoknak. Új kuckó készül a kicsiknek.

A Kossuth utca, és a hozzá szorosan tartozó Rakottyás út állapota már régen felújításra várt. A saját tulajdonunkban lévő utak közül ennek az állapota és forgalma követelte meg a pályázást. Szerencsénkre nyertünk, és rendbe tudtuk rakni, hogy végre rendesen tudjunk rajta közlekedni, és nem azért, mert a polgármester ebben az utcában lakik. Jövőre az Ady utcára és a tervezett buszfordulóra fogunk pályázni.

Már többször említettem a járdáink, különösen a Rákóczi utca járdáinak siralmas állapotát. Tavaly nem nyertünk, az idén újra beadtuk, tartaléklistas lett, de végül, december 6-án, mondhatni Mikulás ajándékként, megérkezett a pozitív válasz, nyertünk rá 5 000 000 Ft-ot. A tavasszal elkezdjük a munkálatokat, melyhez társadalmi munkát is fogunk kérni, de azt gondolom ezzel sem lesz gond, hiszen a szándék eddig is meg volt. Erre még vissza fogok térni.

Ugyancsak a tavasz folyamán fogjuk folytatni a vízelvezető árkok kotrását a Szabadság utcában.

Megvalósult a közvilágítás korszerűsítése. Valóban lényegesen jobban lehet látni esténként.

Nyilván a vészhelyzet miatt sok rendezvényünk maradt el az idén is, de így is, elsősorban kültéri, összejövetelt tudtunk tartani.

Újra volt falunap, bár eredetileg egy testvértelepülési találkozóval szeretnénk volna együtt tartani, de a pályázat elhúzódása miatt ez nem sikerült. Jó volt együtt látni azt a sok embert, aki szívesen jött főzni, kiszolgálni.

Itt említeném meg, hogy a körzetünkben élő két országgyűlési képviselő, Móring József Attila Képviselő Úr és dr Steinmetz Ádám Képviselő Úr többször ellátogatott hozzánk, így a lakosságnak lehetősége nyílt elbeszélgetni velük. Mindketten adománnyal is hozzájárultak egy kezdeményezésünkhöz.

Részt vettünk Füleksávolyon egy testvértelepülési találkozón, ahol újabb 3 településsel bővült a „testvérek” csapata, Füleksávoly, Somoskőújfalu és Sávoly után, a lengyel Spytkowice, a cseh Destna, és a horvát Kopacevo csatlakozott hozzánk. Külön köszönet jár Ferencz Gyula polgármester úrnak a kitűnő szervezésért. Jövő májusban szeretnénk ezt itt nálunk folytatni.

Újra volt tábortüzes nyárbúcsúztató, karaoke-val, szalonnasütéssel.

Azokat a programokat, amelyek hagyományosak és megtarthatók voltak, (Mikulás, a jó tanulók tanérvégi jutalmazása, virágosítás, stb.) mi is megtartottuk. A könyvtárban is nagyon sok program volt, amíg, és amikor erre lehetőség adódott.

Folytatódott a ruhabörze is, már számon tartani is nehéz, hogy mennyi volt eddig. Igaz, hogy más szervezési formában, de így is meg tudtuk oldani, hogy segíthessünk a rászorultaknak.

Az idén sem fogunk megfeledkezni időseinkről, az ünnepek előtt egy kis csomaggal fogjuk meglepni az életvitel szerint Sávo lyon élő 62 évesnél idősebb lakosokat, hasonlóan a tavalyi évhez.

Összességében jó évet zártunk, zárunk. Nagyon sok dolgot tettünk, kaptunk. Biztos, hogy nem lesz minden év ennyire bőkezű, de most örülnék annak, hogy az idei ilyen volt.

Tavaly ilyenkor a következőket írtam:

„Az emberek igenis megmozgathatók. Az elmúlt év során nagyon sok esetben kértünk és kaptunk segítséget honfitársainktól, ha valamilyen segítségre volt szükségünk. Legyen ez társadalmi munka, említhetném itt, hogy kaptunk segítséget épületfestésben, villanyszerelésben, a védőmaszkok megvarrásában, fakivágásban, vagy valamely rendezvény megszervezésében, lebonyolításában, programjának színesítésében. Ez csak egy néhány dolog, amit itt felsoroltam, és személy szerint azért nem említek meg senkit, mert nagyon nem szeretnék senkit sem megbántani azzal, hogy kihagyom a felsorolásból.

És itt térnék rá arra, hogy nem csak magánszemélyek segítettek nekünk. A helyi cégektől, vállalkozásoktól is kaptunk segítséget munkában, felajánlásban, munkagépeket bocsátottak rendelkezésünkre.”

Én most megkövetem magam. Lassan a ciklus felénél tartunk, nem árt egy kicsit megállni, hátra nézni. És most igenis felsorolnám azokat az embereket, cégeket, intézményeket, akik bármilyen formában segítettek a munkánkat, időt, pénzt, energiát áldozva ránk és terveink megvalósításához.

Persze a lehetőség benne van, hogy valakit kihagyok. Ha így lesz, korrigálni fogok. Nincs fontossági sorrend, csak köszönet van mindenki felé.

A sávo lyi általános iskola tanulói, tanárai, a Szedervirág Óvoda gyerekei, óvónői, a Sávo lyi Dalkör, a Bárdos Lajos Női kar, plébánosunk Dávid atya, Szőkedencs, Csákány községek önkormányzatai, a DARIM Kft. és külön is említve Christoph Schmid urat, Gyöps-Föld Kft. és külön is említve Gyöps Gyula urat. Bogdán Jenő, Bogdán Andor, Sinkovics László, Gazda Tamás, Pál Csaba (Elvis), Vida Tivadarné, Vida Imre, Papp Gábor, Kovács Norbert, a Kovács ikrek, Sipos Zsolt, Mulasics Attila, Tóth László, Németh Zoltánné, Őri Lászlóné, Péterné Herczeg Zsuzsanna, Gáspár Ferencné, Horváth Bence, Bertalan Norbert, Tombor Nándor, Gáspár Krisztián, Gáspár Elizabet, Orsós István, Vida Nikolett, Vida Hella, az Űst lányok, Egyed Balázs, Sonkoly Julianna, Koczor Olga, Bőjte Éva, Tóth Gábor (Ausztia), a falunapi főzésben résztvevő sok-sok ember. Engedjék meg, hogy legalább a csapatokat felsoroljam. Koltai-Tóth Andrea csapata, Sinkovics Zoltán csapata, az Egyed család csapata, a Sávo lyi Dalkör csapata Kócza Mónikával kiegészítve, Kiss Lajos csapata, a Gáspár család csapata, Horvát Bence csapata. Nagyon sokat segítettek az ételek kiosztásában is, élen a Péter lányokkal.

És minden fiatal, aki segített rendezvények lebonyolításában, és minden sávo lyi lakos, aki akárcsak egy észrevétellel, emlékeztetővel segítette munkánkat.

És nagyon sokan, akik név nélkül adakoztak. Most is bebizonyosodott, hogy együtt nagyon sok mindent meg lehet oldani.

És nyilván nagyon fontos volt dolgozóink, illetve a marcali hivatal dolgozóinak, a képviselőtestület munkája is. Köszönet jár érte mindenkinek!

Az idén is nagyon szerettünk volna egy olyan délutánt, estét megszervezni, ahol egy kicsit meghittebb hangulatban, teával, forralt borral, mézeskaláccsal együtt készülhetünk volna az ünnepekre a Falu Karácsonyfánál.

Sajnos ez ilyen formában most sem tudott megvalósulni. De a fa újra áll. Égnek rajta a fények.

Rajta vannak azok a díszek is, amiket Önök helyeztek el tavaly. És továbbra is bárki, bármikor tehet fel rá díszet, jelképezve ezzel az összetartozást.

Ez itt a mi adventi koszorúnk.

A gyertyák színei az egyes vallási közösségekben eltérő, a katolikusoknál három lila egy rózsaszín, a protestánsoknál vörös és fehér. De a jelentés mindenhol ugyanaz.

Az első a hit gyertyája, Ádámot és Évát jelképezi, hiszen a bűneset után nekik ígérte meg Isten először, hogy elküldi a Megváltót.

A második a remény gyertyája, amely a zsidó népet jelképezi, akik évezredekken keresztül várták a Messiást. A harmadik héten, amikor felgyulladnak immár három gyertya lángjai, arra a világosságra gondolhatunk, ami a pásztorokat is megvilágította.

A negyedik gyertya Keresztelő Szent Jánosé, aki utat készített Jézusnak az emberek szívében. Ez a szeretet gyertyája. Hit, remény, világosság, szeretet.

A mi koszorúnkon jelenleg három gyertya ég, de mire ezt Önök olvassák, már a negyedik is égni fog.

A szeretet gyertyája.

Gyújtsuk ezt meg virtuálisan, jelképesen együtt. A szeretet gyertyáját.

Mindnyájuknak nagyon jó egészséget, boldogságot, sikeres új esztendőt, boldog ünnepeket kívánok!

Sávoly, 2021. december 14.

Tisztelettel: Schuller Tibor

Jókai Mór: Melyiket a kilenc közül?

Élt egyszer egy szegény csizmadia itt ebben a nagy Pestvárosban, aki semmiképpen sem tudott a mesterségéből meggazdagodni.

Nem azért, mintha az emberek összebeszéltek volna, hogy ezentúl ne viseljenek csizmát, nem is azért, mintha a magisztrátus megparancsolta volna, hogy ezentúl a csizmákat fele áron kell adni, munkát is jól csinált a jámbor, maguk a vevők panaszkodtak, hogy nem bírják elszagztatni, amit ő egyszer megvarr: volt is dolgoztatója elég, fizettek is becsülettel, egy sem szökött meg kifizetetlen árjegyzékkel, és János gazda mégis – mégis – nem tudott zöldágra jutni, ahogy németül mondják, sőt nemnéha közel volt hozzá, hogy akármiféle száraz ágat jónak találjon arra, hogy onnan nézegessen le. – Hanem persze ez csak szóbeszéd volt nála; János gazda igaz keresztyén ember volt, s keresztyén ember nem akasztja fel magát, akármilyen szorongatott állapotban legyen is.

Azért nem tudott tudniillik semmi gazdagságra jutni János mester, mert másfelől az Isten olyan különösen megáldotta, hogy minden esztendőben rendszerint született neki egy gyermeke, hol egy fiú, hogy egy leány, és az olyan egészséges volt, mint a makk.

– Ó, én uram Istenem! – sóhajtozék gyakran János mester minden újabb számnál, amint lőn hat, lőn hét, lőn nyolc; mikor lesz már e hosszú sor után punktum? Egyszer azután eljőve a kilencedik; az asszony meghalt, és azután ott volt a punktum.

János mester egyedül maradt a kilenc gyermekkel a világon.

– Hej, sok van azzal mondva.

Kettő, három már iskolába járt, egyet, kettőt járti kellett tanítani, másikat ölben hordozni, kit etetni, kinek pépet főzni; emezt öltöztetni, amazt megmosdatni és valamennyire keresni! Bizony édes atyámfiai, ez nem csekély hivatal: próbálja csak meg valaki.

Mikor cipőt kellett szabni, egyszerre kilenc cipő! mikor kenyeret kellett szelni, egyszerre kilenc karéj! mikor ágyat kellett vetni, egyszerre az ajtótól az ablakig az egész szoba ágy, tömve, dugva apróbb, nagyobb, szöszeke, barna, emberforma fejekkel!

– Ó, én uram és Istenem, de megáldottál engemet; – sóhajtozék magában elégszer a jámbor kézműves, mikor éjfélén is túl ott ütötte a mustával a talpat a tőkénél, hogy ennyi lélek testét táplálhassa, s huritgatta hol egyiket, hol másikat, a ki álmában rosszul viselte magát. Kilenc biz ez, egész kerek kilences szám. No de hála érte az úristennek, még nincsen ok a panasza; mind a kilenc egészséges, jó

erkölcsű, szép is, jó is, épkézlábbal és gyomorral megáldva; s inkább kilenc darab kenyér, mint egy orvosságos üveg, inkább kilenc ágy egymás mellett, mint egy koporsó között; az úr Isten őrizzen meg tőle minden érzékeny apát, anyát, még akinek nyolc marad is, ha egyet elvesznek belőle.

Nem is volt János mester gyermekeinek semmiféle szándékuk a meghalásra; az már el volt végeztetve, hogy ők mind a kilencen keresztül dolgozzák magukat az életen, s nem engedik át helyüket senkinek; nem ártott azoknak sem az eső, sem a hó, sem a száraz kenyér.

Egy karácsonyestén János mester későn tért haza a nagy szaladgálásból, mindenféle kész munkákat vitt haza, kevés pénzecskét szedett be; ami ismét a mesterségéhez, meg a napi szükségek fedezésére kellett. Hazafelé futtában minden utcaszegleten látott aranyos, ezüstös báránnyakkal, cukorbabákkal rakott asztalokat, amiket jámbor kofák árulgatnak olyan gyermekek számára, akik magukat jól viselik; meg is kérdik elébb, hogy a rossz gyermekeknek ne adjanak el belőle; János mester egy-egy helyen meg is állt: talán venni kellene belőle? micsoda? mind a kilencnek? Az sok volna. Egynek vegyen? Hogy a többi azután irigykedjék rá. Nem; majd ad ő nekik más karácsonyi ajándékot, szépet is, jót is, ami el sem törlik, el sem kopik, s aminek valamennyi örülhet, mégsem veheti el a másiktól.

– No gyerekek: egy, kettő, három, négy; mind itt vagytok, – szolt, haza érkezve kilencfejű családja körébe. – Tudjátok-e azt, hogy ma van karácsonyestéje? Ünnepe az. Nagyon örvendetes ünnep. Ma este nem dolgozunk semmit, hanem örülünk valamennyien.

A gyerekek úgy örültek annak, hogy ma örülni kell, majd felvették a házat

– Megálljatok csak, hát még ha megtanítalak benneteket arra a nagyon szép énekre, amit én tudok. Nagyon szép éneket tudok ám; erre a napra tartogattam, karácsonyi ajándéknak!

Az apróságok nagy zsisvajjal kapaszkodtak apjuk ölébe, nyakába; majd lehúzták azért a szép énekért.

– No! mit mondtam! Ha jól viselitek magatokat. Aztán szépen sorba kell állni. Így ni, amelyik nagyobb, előbbre, amelyik kisebb, hátrább.

Úgy szépen sorba állította őket, mint az orgonasípokat. A két legkisebb az apa térdére és karjára jutott.

– Már most csendesség! Majd én előbb elénekelem: ti pedig majd aztán utánam.

Sávolyi Hírmondó

Azzal komoly áhitatos képpel, levéve zöld sipkáját fejéről, elkezdé János mester azt a szép hangzatos éneket, ami így kezdődik:

„Krisztus urunknak áldott születésén...”

A nagyobb fiúk és leánykák az első hallásra megtanulták a dallamot, több baj volt a kisebbekkel, azok mindig félrevitték a dalt, s kikimentek a taktusból, végre mindnyájan tudták azt, s az volt aztán a nagy öröm, mikor mind a kilenc egyszerre vékonyan és vékonyabban zengedezték azt a szép dalt, amit maguk az angyalok énekeltek azon az emlékeztető éjszakán, s talán még most is énekelnek, amidőn ilyen szép kilenc ártatlan lélek őszinte örömeinek harmóniás hangja kéri onnan felülről a visszhangot tőlük?

Bizonyára a gyermekek énekének örülnek ott fenn a mennyben.

Hanem annál kevésbé örülnek odafenn az első emeleten. Ott egy gazdag nőtelen úr lakik, egymaga kilenc szobában: egyikben ül, a másikban alszik, a harmadikban pipázik, a negyedikben ebédel; ki tudná, mire használja a többit?

Ennek sem felesége, sem gyermeke, hanem van annyi pénze, hogy maga sem tudja, mennyi?

Ez a gazdag úr éppen nyolcadik szobájában ült ez este, és azon gondolkodott, hogy miért nincs az ételnek íze? miért nincs a hírlapokban semmi érdekes? miért nincs e nagy szobákban elég levegő? miért nincs a ruganyos ágyban csendes álom? amidőn János mester földszinti szobájából elkezdett előbb lassan, aztán mindig erősebben hangzani föl hozzá ama vidámságra ösztönző ének. Eleinte nem akart rá ügyelni, hogy majd vége szakad, hanem a mikor már tizedszer is újra kezdték, nem állhatta tovább a dolgot.

Összemorzsolta kialudt szivarát, s lement maga hálókabátban a csizmadia szállására.

Éppen végezték azok a verset, amint benyitott hozzájuk, s János mester egész tisztelettel kelt fel a nagy úr előtt háromlábú székeről.

– Kend János mester a csizmadia, ugye? – kérdé tőle a gazdag úr.

– Igenis szolgálatjára, nagyságos uram, parancsol egy pár fénymázás topánkát?

– Nem azért jöttem. De sok gyermeke van kendnek.

– Van biz, nagyságos uram, kicsiny is, nagy is. Sok szája, mikor evésre kerül a dolog.

– Még több szája, mikor énekelnek. Hallja kend János mester, én kendet szerencsés emberré akarom tenni. Adjon nekem egyet ide a gyermekei közül, én azt fiammá fogadom, felneveltetem, eljár

velem utazni külföldre, lesz belőle úr, a többieket is segítheti.

János mester szörnyű szemeket meresztett erre a mondásra; nagy szó volt az! egy gyermeket úrrá tenni. Kinek ne ütne ez szeget a fejébe?

– Hogyne adná? Persze, hogy odaadja! hiszen az nagy szerencse.

– No válasszon kend közölök hamar egyet; aztán menjünk. – János mester hozzáfogott a választáshoz:

– Ez a Sándorka. No ezt nem adom. Ez jól tanul; ebből papnak kell lenni; a második: ez leány, leány nem kell a nagyságos úrnak; a Ferencke: ez már segít nekem a mesterségben, enélkül nem lehetek el; a Jánoska: lám, lám, ez meg a nevemre van keresztelve, nem adhatom oda; a kis Józsi: ez meg egészen az anyja formája, mintha csak őtet látnám, ez ne lenne többet a háznál? No most megint leány következik, ez semmi; azután itt van a Palika. Ez volt az anyjának legkedvesebbje; ó, szegény asszony, megfordulna a koporsójában, ha ezt idegennek adnám; no ez a kettő meg még nagyon kicsiny, mit csinálna velők a nagyságos úr?

Úgy járt, hogy már a végére ért, még sem tudott választani. Azután alulról kezdte felfelé; de csak az lett akkor is a vége, hogy ő bizony nem tudja melyiket adja oda, mert ő valamennyit szereti.

– No porontyok! válasszatok magatok; melyitek akar elmenni, nagy úr lenni, kocsiban járni? szóljatok no; álljon elő, aki akar.

A szegény csizmadia majd elfakadt már sírva, ahogy ezt mondta; a gyerekek azonban e biztatás alatt apródonkint mind a háta mögé huzódtak; ki kezét, ki lábát, ki bőrkötényét fogta meg apjának, úgy kapaszkodott bele, s bujt a nagy úr elől.

Utoljára János mester nem állhatta tovább, odaborult közéjük, átnyalábolta valamennyit, s elkezdett a fejükre sírni, azok pedig vele együtt.

– Nem lehet, nagyságos uram, nem lehet. Kérjen tőlem akármit a világon, de gyerekeimet egyiket sem adhatom senkinek, ha már az úr Isten nekem adta őket.

A gazdag úr azt mondta rá, hogy ő lássa, hanem hát legalább annyit tegyen meg a kedvéért, hogy ne énekeljen többet gyermekeivel ide alant, s fogadjon el tőle ezer pengőt ezért az áldozatért.

János mester soha még csak kimondva sem hallotta ezt a szót „ezer pengő”, és most a markába nyomva érzé.

A nagyságos úr megint felment a szobájába unatkozni, János mester pedig nagyot bámult azon az ismeretlen alakú ezer forintos banknótán, s

azután elcsukta azt félelmesen ládájába, a kulcsot zsebébe tette és elhallgatott.

Hallgatott az apróság is. Nem volt szabad énekelni.

A nagyobb gyerekek mogorván kuporodtak le a székre, a kisebbeket csitítgatva, hogy nem szabad énekelni; a nagy úr odafenn meghallja.

Maga János mester hallgatva járt fel s alá a szobában, s gorombán kergette el magától azt a kis porontyot, aki feleségének kedvence volt, mikor odament hozzá, s arra kérte, hogy tanítsa meg őt újra a szép énekre, mert már elfelejtette.

– Nem szabad énekelni.

Azután leült duzzogva a tőkéhez, elkezdett buzgón szabdalni; addig faragott, addig szabdalt, míg egyszer azon vette észre magát, hogy maga is el kezd dudolni: „Krisztus urunknak áldott születésén”.

Először a szájára ütött, hanem azután megharagudott, nagyot ütött a mustával a tőkére, kirugta maga alól a széket; kinyitotta a ládát, kivette az ezer forintost, s futott fel az emeletre a nagyságos úrhoz.

– Nagyságos jó uram! instálom alássan, vegye vissza a pénzt, hadd ne legyen enyim, hadd énekeljek én, mikor nekem tetszik; mert az több ezer forintnál.

Azzal letette az asztalra a bankót s nyargalt vissza az övéihez, sorba csókolta valamennyit, sorba állítá orgonasíp gyanánt, közéjük ült alacsony székére, s rákezdék tiszta szívből újra:

„Krisztus urunknak áldott születésén.”

S olyan-olyan jó kedvük volt, mintha övék volna az a nagy ház. Akié pedig volt az a nagy ház, nagy egyedül járt kilenc szobáján keresztül, s

*Angyalok húznak a világ fölött.
Hírét hozzák, hogy földre szállt a béke!
Megszületett az Igazság, a Jóság,
akit úgy vártunk: megszületett végre!*

WASS ALBERT

***MINDEN
OLVASÓNKNAK,
SÁVOLY MINDEN
LAKÓJÁNAK
BOLDOG, BÉKÉS,
SZERETTEIK
KÖRÉBEN
ELTÖLTÖTT
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET
KÍVÁNUNK!***

SZEDERVIRÁG ÓVODÁNK MINDENNAPJAI, ESEMÉNYEI

A Szedervirág Óvoda pillanatai

Zökkenőmentesen, bár a koronavírus árnyékában indult az idei nevelési évünk is. A sok új kiscsoportosunk hamar beilleszkedett közénk. Létszámunk magas, szinte teljes kihasználtsággal működünk. Nagyon sok jó tervünk volt idénre is, bár óvatosak, elővigyázatosak voltunk, hiszen bár lassan megtanulunk együtt élni a vírussal, kiszámíthatatlansága miatt körültekintőnek kell lennünk. A Mihály-napi vásárunkat még meg tudtuk tartani a szülők, hozzátartozók részvételével, de sajnos ez volt az egyetlen. A vásár sikeres volt, a sok saját kézzel készített portékáért a szülők rengeteg finom gyümölcsöt hoztak, amiből hetekig tölteni tudtuk vitamin tartalékainkat. Október elején aztán sajnos ez is kevésnek bizonyult, mert óvodánkba is belopózott a koronavírus. Szerencsére minden érintett kiheverte viszonylag enyhébb tünetekkel, és mára mindenki jól van, de egy hétig zárva volt a kigyermek számára az intézmény. Egy nagyon alapos, speciális fertőtlenítés után újult erővel térhettünk vissza, ámbár szigorú korlátozó intézkedések bevezetése mellett.

Néphagyomány ápoló óvoda vagyunk, minden jeles napot megünneplünk. Nem történt ez másként Márton napján sem. Elsétáltunk libákat megfigyelni, és etetni, lámpás felvonulást tartottunk az óvodában. Időjósłást is végeztünk, eredményességét folyamatosan figyeljük. Az adventi készülődés, az ünnepekre hangolódás minden évben a legkedvesebb időszakunk. Sajnos sok a betegség miatti hiányzás, de akik egészségesek, és tudnak járni óvodába, azok nagyon lelkesen tevékenykednek, díszítik az óvodát, várják a jobbnál jobb meséket, dalokat, verseket. A Mikulás idén is meglátogatta óvodánkat, de csak a teraszra érkezett, és ott letette bőséges finomságokkal megrakott puttyját, egy kicsit beszélgetett a gyerekekkel, örömmel fogadta a tiszteletére elmondott verseket, énekeket. A karácsonyi ünnepségünk is zártkörű lesz, de igyekszünk a gyerekeknek idevarázsolni a meghitt hangulatot, a karácsonyi csodát.

Az Önkormányzat pályázatot nyújtott be óvodánk felújítására, melynek eredményeként 50.000.000 Ft-ot fordíthatunk arra, hogy szépítsük,

korszerűsítsük kívül belül az épületet. A munkálatok hamarosan kezdődnek, nagyon köszönjük Polgármester Úrnak és a Képviselő testület tagjainak!

Karácsony közeledtével kívánom minden kedves olvasónak, hogy békességben, szeretetben, egészségben teljenek az ünnepek!

Csordásné Tamás Ildikó